

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

مسلم ای گشتیه قوم عدوان
گشتی در کوفه زار و پریان
مسلم ای که تو زمره جری

در ره دین ایمان فتادی
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

مسلم ای که تو نور حقیقی
وای که نایب کتاب حسی

مظهر علم صبر و یقینی
عاشق دین حق و صبی

در ره دین ایمان فتادی
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

مسلم ای که لعل دین الاکرام
ما سلکت العده بین الاکرام

واحملت ایته بالکوفه آلام
منجلی الخیر ثابت اودام
واشتفت یحیی باعمادی

در ره دین ایمان فتادی
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

ای که دریای بحر محمودی
یاور سبط احمد تو بودی

آتش اندر دل هر حقودی
رفتی غصه در دل نهودی
مخلصان تو جانزادای

در ره دین ایمان فتادی
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

مسلم ای که سبیل المیامین
یا لحدوت مہجنتک دون الحین
واشتفت آنه رحم المعادین
افدی روحی او ارید احفاد الدین
بالله منہ البدایه اعتمادی

در ره دین ایمان فتادی
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

نام تو زنده تادور محشر
راه تو راه سبط بیهمب
ای که گشتی تو بی یار و یاور
بعدی چون کوهی در پیشی کامر
دست دلت به دهنی ندادی

در ره دین ایمان فتادی
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

لعل ایته عین او جلال
وارست صورت لعل العدل

وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم
بسم این مله ختم الرساله
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

در ره دین ایمان فتادی
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

سوی آن خانه طوبی رفتی
بر در خانه اش چون نشستی
نشستم من آیا طوبی گفتی
دیدم از دار دنیا تو بستی
کردی از آن خست تو پادی

در ره دین ایمان فتادی
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

یا لعل ایته العده ابخلده عاقل
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

او من رموا شجره او ویلی کبر
وای ازین غم وای ازین غم وای ازین غم

چون ز سوی حق مسلم آن نور حق
بهر روان کوفه او با فغان رو برو
گفت به نورشین مسلم آن نور حق

از مدینه روان گفت با صد امید
مسلم آن غریبی بیان چون بگو فراید
بیعت از کوفه بیان او را گفت بدید

بعد بیعت چرا محبت هجرها
آمده بر سر کی قلب حکم نورش
دید ظلم اینچنین مسلم آن نور حق

گفت من آمدم بهر خیر شما
این نور مقاسم جان شما تم خدا
در ره ابرو دم و آن حق از و لا

~~از حق خود~~ ~~الم~~
~~بسم~~ ~~الم~~
برسم ~~الم~~
نه بجام قرین مسلم آن نور حق

از حق چون سفر آمدم ~~بسم~~
گفته ام دستگیر از ستم سوتیان
بی معنی دگر می درایی کویان

از حق ای کوفه بیان از ستم بیان
گفته بروی من جورها سوی من
لغنت آن دلفین مسلم آن نور حق

لحامد الحسني الحاج علي الفراتي

عزيم عزيم عزيم ديارم
درين شهر کوفه معيني ندارم

امان از غريبي امان از غريبي

امان از غريبي امان از غم او
در اين شهر کوفه بکي آورم رف
سدم بکي ايندم هزاران جفا
خدایا تودانی ز حال فگارم

هوا اهل کوفه همه کينه دارند
به آل پيمبر ستم آورده خنده
نظر کن بحالم آيا اي خداوند
شده روزه رو چنان شام تارم

ای مسلم حب و اهل جمع
هرت يالا عادي حبت بين و بين
بي حکم انادي تشيل الميامي
در اين دم غريب ز چشم اشکبارم

نباري نه ياور من اي چي سبحان
اميدم برفت تنم گشته بيجان
ز دل ميگسم آه زه اين عدوان
اينسي در اين دم دگر من ندارم

دليک نميگست امید ندارد
به هر لحظه خواهد هي جان بيار
ستاره بشبها به غصه شمار
الهي تودانی ز اين قلب زارم

ليک بايعوني و ليکي انكروني
اهل کوفه يارب جعوني اورموني
سگول او شين نيا چه اجر جوني
هم خواهند ايندم که من جان بيارم

الا اي حسين ميا کوفه ايندم
چنان من ز کينه شوي حقه در غم
مراتي شفيعت همان سره اعظم
حيد آن حسين حيد يا حيدارم

10' 44' 1	1
10' 44' 1	1
13' 36' 1	1
34' 46' 1	1
53' 44' 1	1
13' 44' 1	1
44' 44' 1	1
45' 44' 1	1
44' 36' 1	1
54' 34' 1	1
44' 44' 1	1
34' 46' 1	1
44' 44' 1	1

Handwritten notes in blue ink, including a large diagonal line and several arrows pointing to the right.

Handwritten notes in blue ink, including a large diagonal line and several arrows pointing to the right.

لصاحب الحاج على الرازي

مسلم غير اهل الدين على صولته او عنوانه
مثل على وابيضون على عمر ميدانه
ولذلك ابيضا الكويين ميه هلم ابو جده
نزل نزل اسم حي واملل ابايمان

هذا الزم عالتران صاح انه هذه يومى
دون ابي داحى ابيلا ابدى ابغرموسى
والنهر ولية عنوان من الارل مقوسى
ويصبح بيه الجمان يا حرب دوسى دوسى

صرخه صرخه يني ازباد هال واخذ صورة زو
خاله يطل للسميعاد زحرك او عزم محركى
وانه دون ابو السجاد لازم اطلعي او جود
زوة بذكر خل شجاع اوكل اوصل المصود

علم حمل حال كرار على ركب ميمونه
وانا امر ابحق التار اونا العظي يعيون
لكنم العدة بشار اصروا ويعرفونه
والكوفه خلاها ابار تلب او حى مضمونه

بعد رادى صابوه ونحرة افكاره
مهم التواب رافوه ويقيم سب ناروه
له واكر ظلموه اعظم ظلموا لخطاره
اوكل جواب حاطوه يا عذرة العذاره

يقولوا مسلم هالعزم ناده بيو اليه حين
الى النبي المعلوم ياسر وجود التكوني
لا تقصد الكوفه اليوم مالك ابد كل اعدون
انه او صلت للمقصم والقسم بارى الكوفه

لصاحب الحاج على الرازي

هو مات

من نزل بالكوفه مسلم مثل ابي المصطفه
نزل الكوفه اور جزيها سبه حياي الحيم
علم ار كاي اهل الضلاله حياي جود صاده
على مسلم او حى عنوانه
جواب وابيضه عمر ميدانه

مسلم ابغرم او اراده حمل حمل اعلى العده
يحي زوده او يحي جوده او يحي غره او ساعده
نرضه للحشر فلك نرضه غره او خالده
والعالم يشهد بوجوده
جواب وابحملان المسموده

يحي اهل الكوفه صابوه بسهم يهل الوف
صاح لا تقصد الكوفه بين م المصطفه
خاوا البيعه او حالى بالظلم والون صفه
والغربه خلتنى ابجره

جواب ٣ اولانا صر عندي ابراهيم

سفر آمد به کوفه مسلم آن سرور
زه این نعم خود حسین مه انور
ر سبط مصطفی نایب ماب آمد
ر سوی اهل کوفه پشاک آمد
همانکه ناسره عدل و صواب آمد
همان نور عقیل آن ظاهر الهی

چو آمد کوفه چهارم به استقبال
دید از اهل کوفه عزت اجل
را بنمود نماز شکر شو حال
که نور حق شد ظاهر حیان اختر

همه بیعت نمودند با چهره همت
بگفتند آمدی بریم مایه بیت
نمودی کوفه را از مقدس جنت
و کی بشنویم دید از گروه شر

بیا بشو در آن بیعت چه قصه بود
زه بعد از آن نماز را با معبود
به صفهای نمازش چون نظر نمود
دید سه یا چهار افراد در رهش

همه بیعت شکستند زه آن والد
تحریه بیکس تنها شد آن مولا
زه جان دیده ز داو با عالم بالا
بگفتا عالمی از عالم ای داور

خوشی شب غریب نمایان شد
مثال سوکت او شام ویران شد
دیگر مسلم اسیر دار هجران شد
آمان از شام هجران ازین مفسد

دلیده سوخت از هجران آن ماولی
دلیده از جفا شد دور از مولای
ببخشوا همدیگر چیزی بجز آغاش
علی حسن آقای مایه بود رهش

شد مسلم چنان موی بر از عمر
بدوره کوه های کوه او تنها
به پیش غائبه طوم به محنتها
بدامان بر از غصه نموده سر

بیا مد طوم بیرون دید مسلم را
چنان در دام غم افزوده اند مها
ز دل تالان گوید زادی زها
میان کوفه و هجرت می سوی منظر

بگفتا طوم اکنون از چه بیتاب
بگفتا بشنم آن یگر چه بی بی
بدادش آب او اندر مکان باقی
بگفتا و بسوی خانه ات دیگر

بگفتا می نگارم خانه و مسکن
در این کوفه بحق آن ندایت من
غریب و اله تنها شدم ای زن
منم مسلم که نالانم زه این لشکر

بگفت طوم درین خانه بشو داخل
کناری او بدادش جاو شد تازل
در آن شب با خدا همراز چون سائی
و بی آه از جفا کاران بد منظر

جوانی صبح آمد اندر آن خانه
بجستجوی مسلم او سنا بانه
بدیده او مسلم حالش پریشان
دیگر تو ای فری زین خبر بگذر

لحامد الحسين الحاج على الفرائح
مُسَلِّم ابيوم الوفاء بيده جرد مرفقه
طَحَّم العُمى للدين بِسْمِ ابواليه حبي
مُسَلِّم ابيوم الوفاء بيده جرد مرفقه
صُورَه صَحِيحِ الْمُسْلِمِ الرَّبِّ حَتَمَ
هَالِيَوْمِ أَخْلِيهَا اللَّيْلُ تَتَجَسَّمُ

يَا لِي تَوَدُّ عَنِّي سِرَّ مَدَّهَا تَقْرَمُ
تَسْجَلُهَا بِسْمِ حَبِيبِ مُسْلِمِ بِالْأَمَامِ
سَرْدِ لَيْلِ الْمَصْطَفِ إِجْهَادِهِ أَوْ مَوْقِفِهِ
أَوْ قَلْبِ عَوْدِ الْحَسَنِ بِسْمِ ابواليه حبي
مُسَلِّم ابيوم الوفاء بيده جرد مرفقه
عُتُوهُ عَقِيلِ الرَّسْمِ عَيْنَانِ الْجُودِ
لِي نَزَلَ بِالْكَوْفِ بِسْمِ الْمُجْبُودِ

كُلُّ أَهْلِ كَوْفٍ بِأَيْعَتِ وَالْمَلَكُودِ
مِنَ الْبِدَايَةِ تَقْضِي هَالْبَيْعَةِ كُودِ
مُسَلِّمِ بِحِ الْعَاطِفِ شَاهِدُ تَالِيَةِ أَشْهَفِهِ
جَدِّدِ خَيْرٍ وَحَبِيبِ بِسْمِ ابواليه حبي

مَنْ سَأَلَ مُسْلِمًا طَلَبَ عَلَيْهِ الْقَوْمُ
نَادَاهُ أَنَّهُ سَائِرُ الْبَهْجَى هَالِيَوْمِ
نَهْجِي نَهْجِي خَيْرٌ وَأَوْشَدُ الْمَعْلُومِ
أَوْ بِسْمِ الْحَبِيبِ أَوْ لَرَضَةٍ أَيْكُونُ أَيْدِي
وَحْيِي لِلَّهِ أَحْمَالِهِ أَوْ لِلْعَادِي أَحْمَالِهِ
أَوْ سَارِ ابْنِ الطَّبِيبِ بِسْمِ ابواليه حبي

مَنْ خَلَفَ صَلَواتِ أَهْلِ كَوْفٍ أَوْ لِحْضَاتِ
بَعْدَ الصَّلَاةِ مُدَّ سَجَلِ إِثْبَاةٍ
رَادُوا بِالسَّيْفِ أَوْ نَادَاهُ هَيْهَاتَ
وَاهَاكَ سَلِّمْ سَلِّمْ أَوْ يَدُهُ بِالْحَمَلَاتِ

هَذَا الْبَارِي شَرَفَهُ عَاظِمُ أَوْ بِسْمِ الْكَوْفِ
لِي النَّصْرُ تَعَيَّنَ بِسْمِ ابواليه حبي
جَدِّدِ حَبِيبِ جَدِّدِهِ بِالْكَوْفِ
لَا هِنَ الْكَوْفِ بِالْعُدْرِ مَعْرُوفِهِ

يَا مُجِيبَ رَيْلِ حَاظِمِ ابْنَةِ ابْنِ شَوْفِ
رُوحِ الْمَصْطَفِ ابْنِ الْوَصِيِّ مَلِكُوفِ
حَاظُوا أَرْجَالِ الْحَفْظِ بِالْأَلُوفِ أَمَّا لَفْهِ
مُسَلِّمِ شَاهِدِ بِالْعَيْنِ بِسْمِ ابواليه حبي
مُسَلِّمِ ابيوم الوفاء بيده جرد مرفقه

فَايْجَدُرْ مَنَ حَقِّقُوهُ الْعَدُوَانِ
وَدَوِّهِ لَيْلِ أَرْيَادِ رَأْسِ الطَّغْيَانِ
كُلُّ لَمِ اتَّالَمْنِ صَاحِبِ إِبَائِيْمَانِ
لَا طَأْسَ لَمِ لَوْ أَوْجِ ابْنِ إِبْنِ إِيْرَانِ
وَالْعَادِي إِمَكَايْفَهُ أَوْ بِالْظَلَمِ مِتْرَاصِفِ
وَاحِدِ أَزْصِيحِ ابْنِ حَبِيبِ بِسْمِ ابواليه حبي
مُسَلِّمِ ابيوم الوفاء بيده جرد مرفقه

هَالْظَلَمِ مَنَ يَوْمِ السَّقِيفِ أَوْ غَدْرِهِ
هَالْظَلَمِ الْكَرَّ أَضْلُوعِ الرَّهْرِ

هَالْظَلَمِ خَلَدِ مُسْلِمِ إِبْنِ عَيْرِهِ
هَالْظَلَمِ نَارُ الْكَرِّ بِلْمِ مِسْتَعْرِ
هَلَامُ رُحْلِ تَلِيفِ كُلِّ عِلْمِ الْإِبَائِيْمَانِ
إِلَهُ حَمَامِ أَوْ مَعْنَى بِسْمِ ابواليه حبي
مُسَلِّمِ ابيوم الوفاء بيده جرد مرفقه

طَحَّمِ الْعُمَى بِسْمِ الرَّبِّ الْإِسْلَامِ
وَاحِدِ أَعْلَمِ هَذَا الْبَرْتَمِزِيِّ الْحَادِثِ
صَحِيحِهِ وَارْتَضَى بَعْدَ الْعِلَامِ
هَمَّ مَنَ شَهِدِ ابْنِ طَبِيبِ رَحْمِ الظَّلَامِ
مَنْ سَلَّمَ الْمَصْطَفِ اللَّهُ دَرَسِ أَوْ مَعْرُوفِ
لِلْعَادِي مُنْطَلِقِ بِسْمِ ابواليه حبي
مُسَلِّمِ ابيوم الوفاء بيده جرد مرفقه

Stapelstisch links heben

Handwritten notes in Arabic script, including the word "مستوى" (level) and "الارتفاع" (height), with arrows pointing to the diagram.

5/21

47 (b 22)

مسلم وحده باطيدان واعليه حاطت العدو
 مسلم بسم ابوالسجاد الله اشهره ابكوفه
 مئيد ثلثه باصاح ربي اعينك اشوفه
 واثلثين الف واحد كلها الجنيه ملوفه
 عقيب البايغواوياه ذبح البيع المعروفه
 تقضوها او غريب اصبح او من ادمو مذكوره
 وايادي اقلب نصبي بين الخضم واصفوفه
 يحيى او نور العين صرت اوحيد مالي امعيه
 شايده حالي الى لولاه واعليه حاطت العدو
 ركب غوج او حمل سيف صد للمعركه ابرمه
 ناده بن عقيل آت مسلم يا اهل ابرمه
 او عبد الاسد بيم صاح صبح او ما فتى خرمه
 كود اخبط الكوفه اليوا او صافيه ابواليمه
 او حيه حيدر الكرار ذبح ابرصه خشمه
 ذبح الخيل او فوق الخيل او حيم فارس او حيم زلمه
 طر العده او ملها او حله اهل الجفه ابدما
 او ما طلب ابد الفرس واعليه حاطت العدو
 مسلم بسم ابواليمه بالكوفه رسم صوره
 مسلم بطل ما يتفاس هي صولته المشهوره
 مسلم لو شير سيف الحوسه تظل مخطوره
 مسلم من على الكرار بر منجه او دستوره
 مسلم صارمه الجفه او مئيد جبرته ايسع نوره
 مسلم نور التاريخ هي تاريخه واصطوره
 كرم اللاد رسم ايتفه كلها حلفت العدره
 ظل وحده اقلب لرقان واعليه حاطت العدو

كرم المايها بون = اولي عون حامي الحار
 كلها التمت العدره واشي جعل عدر غدار
 من كل الاطراف اعليه حاطوه واعليه اصرار
 واخذوه العده اياخله وابقلب سب النار
 مولجه لبوالسجاد حلوه منجه المختار
 واتوجه الطيبه او صاح يحيى انظر الاشرار
 لستد الر حله ابرمه اهل الكوفه ما ترحم
 شلي هم تظل خيران واعليه حاطت العدو
 واللكم الكماره اخذوه لاهن ابا عد حله
 لبي ازياد ذاك الي طانحي او كل رحم ماله
 او مسلم بى يون الحيه وادموع الى همام
 اولي فوق الطرح وندو لاهن بيته آجال
 او ديوه كالتره العدره او يلهب هر دالم
 او كيوه هله هله لكون سب او كطعوا اما
 راع او دهر ظل ايسور وية هالر مان ايدور
 او كيوه شمع عال لكون واعليه حاطت العدو
 مسلم مثال الوحده واهل الوفه ايعرفونه
 وانظر دى للعدوان للموت وايد كرونه
 واسيفه سجل عنوان نصرة الحق مفعونه
 او دمر ابرم الطغيان حي همت ايامونه
 جود او كرامه او احسان يكرم لليتعنونه
 وابى الزباد الطانحي حله كل الناصط يعادونه
 مسلم دى للاجبال تحلنه الكسر الاغلال
 او بيه نقده اكل ايمك واعليه حاطت العدو

